

Nadšenou písní...

Píseň k svatému Vojtěchu

(Nápěv: »Bože, cos ráčil.«)

Nadšenou písní, srdce naše, jásej, - vyburcuj duše
v celém rodném kraji! - Poselství svoje všemu lidu
hlásej, - vyzpívej světu, co se v tobě tají! - Prosebné
dlaně k nebesům jsou spjaty: - »Zachraň svůj ná-
rod, Vojtěchu náš svatý!«

Tehdy, když v dětství pobledly tvé skráně, - rodiče
tebe v chrámě položili. - Přímluvou mocnou svaté
Matky Páně - Dobrota Boží vrátila ti síly. - Nuže,
náš světče, k tobě výkřik letí: - Na těle, duši chraň
nám naše děti!

Pán tě chtěl mítí jedním ze svých sluhů. - Proto jsi
pohrd' světa rozkošemi. - Ozdoben kněžstvím přis-
toupil jsi k pluhu - pro Krista kypřit tvrdou českou
zemí. - Na tu svou brázdu shlédni ve své něze: -
Vypros nám. Otče, hojné svaté kněze!

Vznešený úřad přijala tvá ruka: - Pastýřem stád
tě Církev stanovila. - Ačkoliv tušíš budoucí svá
muka, - přece ses chopil svěřeného díla. - U Boha
rač se za nás přimlouvati, - ať se náš národ zase
k Církvi vrátí!

Pochodeň víry, kterou zloduch zhášel, - rozžínal's
znovu plamennými slovy. - Blaženou její nauku jsi
vnášel - ve jménu Božím pod domácí krovy. - Po-

hleď, jak život našich rodin ... ! - Vypros nám
milost, ať v nich Kristus vládne!

Otrocká pouta nešťastným jsi snímal, - viděl's
v nich trpět samotného Pána! - Ó, jak by tebe nyní
soucít jímali. - kdybys zřel srdce v kalu ukovaná!
- Požehnej s výše drahé české zemi, - aby nám
zkvetla zase liliemi!

Svaté tvé dlaně cenu práce znaly. - Otcem's byl
lidu, práva jeho bráně. - Trestal jsi ty, kdož z duší
Boha rvali, - rušice směle neděli, den Páně! - Ne-
chaf tvůj vzor nám do svědomí vloží - dávati Bohu,
co je svatě Boží!

Hlásati Krista, bylo tvoje heslo, - k němuž se touhy
srdce tvého pjaly. - Křesťanskou pravdu slovo tvoje
neslo - do krajin, jež ji dosud nepoznaly. - Kolik to
temnot dnes je po vůkolí! - Učiň z nás, Otče, svoje
apoštoly!

Po slavných skutečích ukončil's svou d-áhu, - šeptaje
slova modlitby a díků, - tehdy, když proklán kopím
lítých vrahů - dal jsi se v oběť, Boží mučedníku! -
Pro tvoji smrt, v níž zářný příklad zříme, - nechť
nikdy v žití Krista nezahladíme!

Nyní, když kráčíš opět rodnou plání, - jako jsi cho-
dil, Vojtěchu náš svatý. - nechť všude tvoje blahé
požehnání - přinese štěstí do poslední chaty! - K
nebesům veď nás na pozemské pouti! - Národu
svému nedej zahynouti!

Imprimi potest. - Episcopalis Ordinarius Reginae Gradecii die
21 aprilis 1947. N. E. 4464.